

25 juni 2018

Fietsblog GLD-14: Anholt en de Oude IJssel

Het landschap ziet er hier uit zoals het er bij Zutphen, Deventer en Zwolle rond het begin van de jaartelling ook uitzag. In de dagen voordat de Rijn ergens bij Zevenaar naar de IJssel doorbrak en de IJssel van een flinke vaart een forse rivier werd. Wel is de wind van dezelfde proporties als ik bij een rivier mag verwachten. Er staan zelfs kopjes op de golven. Het waait hard, dus ik schiet vandaag uiterst traag op, want ik moet hele grasvlaktes oversteken. Daarbij draai ik voortdurend van richting om de oude grens te kunnen blijven volgen, die hier een grillig verloop kent. De wind mee, krijg ik nergens. In plaats van te mopperen gebruik ik de trage tocht om beter om me heen te kijken.

Zo herken ik langs de kant een ouder echtpaar die ik tijdens het fietsen van een andere route ook al onderweg ben tegengekomen. Dit keer spreek ik ze aan. Beiden fietsen net als ik met bagage. Hij op een mooie Fries-Japanse randonneur, zij op een e-bike. Een fijne combinatie waardoor je ondanks verschillen in spierkracht toch in ongeveer hetzelfde tempo samen op kunt blijven fietsen. Ze fietsen de hele grens van Nederland. In Noord-Holland zijn ze begonnen, met tegenwind. Nu zakken ze naar het zuiden, en hebben weer de wind tegen. Maar dat weerhoudt ze niet: in tweeëneenhalve week hebben ze er 1.100 kilometer opzitten. Altijd baas boven baas.

Ook vallen me nu de verschillende vormen landbouwvoertuigen op, waarmee je tegenwoordig het land heel specialistisch kunt bewerken. Je hebt natuurlijk de standaard trekker, met een klein wiel voor en een groot wiel achter, waaraan je allerlei werktuig kunt hangen. Maar ook zie ik ranke voertuigen rondrijden, met zowel voor als achter hoge, smalle wielen. Ze hadden een staketsel van stangen opgevouwen op de romp zitten, die op het veld uitgekapt werden. Als een spin die z'n vangarmen uitstrekke naar een prooi. Het tegenovergestelde van dit voertuig is er eentje die ik vind lijken op de kruiwagen van een kleuter, zo eentje met van die extra brede wielen. De zachtgele kleur van deze dikke voertuigen, maakt ze ook al vriendelijker ogend. Doordat er maar een enkel breed wiel voor is en twee brede achter, rijdt dit voertuig over gras zonder dit te beschadigen. Je herkent dit voertuig meteen, want het zijn injectoren van drijfmest, je ruikt ze eerder dan dat je ze ziet.

Langzaamaan kom ik in een gebied dat steeds meer te verduren heeft gekregen in de Tweede Wereldoorlog. De spits van de frontlinie lag lange tijd tussen Cuijk en Venray. Dat betekende dat in een ruim gebied eromheen vliegtuigen bommen afwierpen. Een zo'n vliegtuigbom ging door het dak van kasteel Anholt, precies het trapgat in. Maar de bom was een blindganger, dus de trap uit 1699 staat er nog. De rest van het kasteel heeft niet zoveel geluk gehad als het trapgat, 70% van het slot is vernietigd. De boeken en schilderijen waren eerder al naar de zoutmijnen van Salzburg gebracht. Veel kan je nabouwen, maar een Rembrandt naschilderen niet. Er zijn grenzen aan wat we tegenwoordig kunnen.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 14](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Anholt (D) naar 's-Heerenberg. [Lees meer over dit traject](#).

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media:

[< Vorige](#)

[Volgende >](#)